Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

21. prosince 2021 *

„Kasační opravný prostředek – Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB) – Režim řešení krize v případě selhání nebo pravděpodobného selhání subjektu – Přijetí programu řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español SA – Nástroj převodu činnosti – Odpis a konverze kapitálových nástrojů – Nařízení (EU) č. 806/2014 – Článek 20 – Pojem ‚konečné ocenění' – Důsledky – Odmítnutí provést nebo neprovedení konečného následného ocenění – Opravné prostředky – Žaloba na neplatnost"

Ve věci C-874/19 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 28. listopadu 2019,

Aeris Invest Sàrl, se sídlem v Lucemburku (Lucembursko), původně zastoupená R. Vallina Hosetem a A. Sellés Marco, abogados, dále R. Vallina Hosetem, E. Galán Burgos a M. Varela Suárez, abogados,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalším účastníkem řízení je:

Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB), zastoupený J. King, L Pogarcic Mataija a E. Muratorim, jako zmocněnci, ve spolupráci s F. Louisem a G. Barthetem, advokáty, jakož i H.-G. Kamannem a L. Hessem, Rechtsanwälte,

žalovaný v řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Prechal, předsedkyně druhého senátu, vykonávající funkci předsedkyně třetího senátu, J. Passer, F. Biltgen, L. S. Rossi a N. Wahl (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: M. Krausenböck, radová,

* Jednací jazyk: francouzština.

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. dubna 2021,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 8. července 2021,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnost Aeris Invest Sàrl domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 10. října 2019, Aeris Invest v. SRB (T-599/18, nezveřejněné, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2019:740), kterým Tribunál odmítl jako nepřípustnou její žalobu znějící na zrušení tvrzeného odmítnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) provést konečné následné ocenění Banco Popular Español SA (dále jen „Banco Popular“), o němž byla informována dopisem ze dne 14. září 2018.

Právní rámec

2 Bod 64 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1), uvádí:

„Je důležité, aby byly při selhání subjektu uznány ztráty. Ocenění aktiv a závazků subjektů v selhání by mělo vycházet ze spravedlivých, obezřetných a realistických předpokladů v okamžiku použití nástrojů k řešení krize. Při oceňování by však neměla být ovlivněna hodnota závazků finanční situací daného subjektu. V naléhavých případech by mělo být možné, aby výbor provedl rychlé ocenění aktiv a závazků subjektu v selhání. Takové ocenění by mělo být prozatímní a mělo by se použít do doby, než bude provedeno nezávislé ocenění.“

3 Nařízení č. 806/2014 obsahuje článek 20, nadepsaný „Oceňování pro účely řešení krize“, který zní takto:

„1. Před přijetím rozhodnutí o opatření k řešení krize nebo o výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů výbor zajistí, aby osoba nezávislá na jakémkoli veřejném orgánu, včetně výboru a vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize, a na dotčeném subjektu provedla poctivé, obezřetné a realistické ocenění aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2.

2. S výhradou odstavce 15, pokud jsou splněny veškeré požadavky stanovené v odstavcích 1 a 4 až 9, považuje se toto ocenění za konečné.

3. Pokud nezávislé ocenění podle odstavce 1 tohoto článku není možné, může výbor provést prozatímní ocenění aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2 v souladu s odstavcem 10 tohoto článku.

4. Cílem ocenění je posoudit hodnotu aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2, jenž splňuje podmínky zahájení řešení krize podle článků 16 a 18.

5. Účelem ocenění je:

a) poskytnout informace ke zjištění, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize nebo podmínky pro odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů;

b) jsou-li podmínky zahájení řešení krize splněny, poskytnout informace k rozhodnutí o vhodném opatření k řešení krize, které má být ve vztahu k subjektu uvedenému v článku 2 přijato;

c) je-li vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů, poskytnout informace k rozhodnutí o rozsahu zrušení nebo nařízení nástrojů účasti a rozsahu odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů;

[…]

g) ve všech případech zajistit, aby v okamžiku použití nástrojů k řešení krize nebo výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů byly plně uznány veškeré ztráty spojené s aktivy subjektu uvedeného v článku 2.

6. Aniž je případně dotčen rámec [Evropské unie] pro státní podporu, musí ocenění vycházet z obezřetných předpokladů, včetně poměrů neplnění a závažnosti ztrát. Ocenění nesmí předpokládat žádné potenciální budoucí poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory, nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou ani jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou subjektu uvedenému v článku 2 za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby, počínaje okamžikem, kdy je přijato opatření k řešení krize nebo je vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů. […]

[…]

7. Ocenění doplní následující informace uvedené v účetních knihách a evidenci subjektu uvedeného v článku 2:

a) aktuální rozvaha a zpráva o finanční pozici subjektu uvedeného v článku 2;

b) analýza a odhad účetní hodnoty aktiv;

c) seznam dlužných rozvahových a podrozvahových závazků uvedených v knihách a záznamech subjektu uvedeného v článku 2 s uvedením příslušných úvěrů a priority pohledávek podle článku 17.

[…]

9. V ocenění se uvede rozdělení věřitelů do tříd podle priority pohledávek uvedené v článku 17 a odhad zacházení, jakého by se podle očekávání každé třídě akcionářů a věřitelů dostalo, kdyby byl subjekt uvedený v článku 2 likvidován v běžném úpadkovém řízení. Tímto oceněním není dotčeno uplatňování zásady, že žádný věřitel se nesmí dostat do méně výhodného postavení, podle čl. 15 odst. 1 písm. g).

10. Pokud v důsledku naléhavosti okolností daného případu není možné dodržet požadavky stanovené v odstavcích 7 a 9, nebo se použije odstavec 3, provede se prozatímní ocenění. Toto

prozatímní ocenění musí splňovat požadavky odstavce 4, a pokud je to za daných okolností přiměřeně proveditelné, i požadavky odstavců 1, 7 a 9.

Prozatímní ocenění uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce zahrnuje náležitě odůvodněnou rezervu na dodatečné ztráty.

11. Ocenění, které nesplňuje veškeré požadavky stanovené v odstavcích 1 a 4 až 9, se považuje za prozatímní, dokud nezávislá osoba uvedená v odstavci 1 neprovede ocenění, které je plně v souladu s veškerými požadavky podle uvedených odstavců. Uvedené konečné následné ocenění se provede, jakmile je to uskutečnitelné. Může být provedeno buď odděleně od ocenění podle odstavců 16, 17 a 18, nebo současně s ním a touž nezávislou osobou, avšak jde o dvě různá ocenění.

Účelem konečného následného ocenění je:

a) zajistit, aby veškeré ztráty spojené s aktivy subjektu uvedeného v článku 2 byly plně uznány v účetních knihách daného subjektu;

b) poskytnout informace k rozhodnutí o zvýšení hodnoty pohledávek věřitelů nebo o zvýšení hodnoty hrazeného protiplnění v souladu s odstavcem 12 tohoto článku.

12. Je-li odhad čisté hodnoty aktiv subjektu uvedeného v článku 2 podle konečného následného ocenění vyšší než odhad čisté hodnoty aktiv daného subjektu podle prozatímního ocenění, výbor může od vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize požadovat, aby:

a) vykonal svou pravomoc zvýšit hodnotu pohledávek věřitelů nebo vlastníků příslušných kapitálových nástrojů, které byly odepsány v rámci nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů;

b) uložil překlenovací instituci nebo společnosti pro správu aktiv, aby ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům uhradily další protiplnění instituci v režimu řešení krize nebo případně ve vztahu k nástrojům účasti jejich vlastníkům.

13. Bez ohledu na odstavec 1 se prozatímní ocenění provedené v souladu s odstavci 10 a 11 považuje za platný základ pro rozhodování výboru o opatřeních k řešení krize, včetně vydání pokynu vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize k převzetí kontroly nad institucí v selhání, nebo o výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů.

14. Výbor zavede a udržuje mechanismy zajišťující, že se posouzení pro použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle článku 27 a ocenění uvedené v odstavcích 1 až 15 tohoto článku zakládají na informacích o aktivech a závazcích instituce v režimu řešení krize, jež jsou tak aktuální a komplexní [a úplné], jak je přiměřeně možné.

15. Ocenění je nedílnou součástí rozhodnutí o použití nástroje k řešení krize nebo o výkonu pravomoci k řešení krize nebo rozhodnutí o výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů. Samotné ocenění nepodléhá soudnímu přezkumu, ale může být přezkoumáno soudem společně s rozhodnutím výboru.

16. Aby se vyhodnotilo, zda by se akcionářům a věřitelům dostalo lepšího zacházení, pokud by instituce v režimu řešení krize vstoupila do běžného úpadkového řízení, zajistí výbor, aby po provedení jednoho nebo více opatření k řešení krize bylo co nejdříve provedeno ocenění

nezávislou osobou uvedenou v odstavci 1. Toto ocenění se odlišuje od ocenění prováděného podle odstavců 1 až 15.

17. Ocenění uvedené v odstavci 16 určí:

a) zacházení, jehož by se dostalo akcionářům a věřitelům, nebo příslušným systémům pojištění vkladů, pokud by instituce v režimu řešení krize, ve vztahu k níž bylo provedeno jedno nebo více opatření k řešení krize, vstoupila do běžného úpadkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí o opatření k řešení krize;

b) skutečné zacházení, kterého se akcionářům a věřitelům dostalo v rámci řešení krize instituce v režimu řešení krize; a

c) zda existuje rozdíl mezi zacházením podle písmene a) tohoto odstavce a zacházením podle písmene b) tohoto odstavce.

[…]“

Skutečnosti předcházející sporu

4 Skutečnosti předcházející sporu byly vylíčeny v bodech 1 až 23 napadeného usnesení a pro účely tohoto řízení je lze shrnout následovně.

5 Žalobkyně, společnost Aeris Invest, byla akcionářem Banco Popular, když byl vůči posledně zmíněné přijat program řešení krize na základě nařízení č. 806/2014.

6 Za účelem přijetí rozhodnutí o řešení krize došlo na základě článku 20 nařízení č. 806/2014 k ocenění Banco Popular. Za tímto účelem byly nejprve vyhotoveny dvě zprávy.

7 První zprávu (dále jen „první zpráva o ocenění“) ze dne 5. června 2017 vypracoval SRB na základě čl. 20 odst. 5 písm. a) tohoto nařízení a jejím cílem bylo poskytnout informace umožňující zjistit, zda byly splněny podmínky zahájení řešení krize.

8 Druhou zprávu (dále jen „druhá zpráva o ocenění“) ze dne 6. června 2017 vypracoval nezávislý znalec […] na základě čl. 20 odst. 10 nařízení č. 806/2014. Cílem tohoto ocenění bylo posoudit hodnotu aktiv a závazků Banco Popular, posoudit, jakého zacházení by se dostalo akcionářům a věřitelům, pokud by Banco Popular vstoupila do běžného úpadkového řízení, jakož i identifikovat informace umožňující přijmout rozhodnutí týkající se akcií a nástrojů účasti, které mají být převedeny, a umožňující SRB určit, co představuje obchodní podmínky pro účely nástroje převodu činnosti.

9 Dne 7. června 2017 přijal SRB rozhodnutí SRB/EES/2017/08 o programu řešení krize ve vztahu k Banco Popular (dále jen „rozhodnutí o řešení krize“). Téhož dne přijala Evropská komise rozhodnutí (EU) 2017/1246, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español S. A. (Úř. věst. 2017, L 178, s. 15). Téhož dne přijal Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Fond pro nařízenou restrukturalizaci bankovních institucí, dále jen „FROB“) opatření nezbytná k provedení rozhodnutí o řešení krize.

10 Článek 5 odst. 1 rozhodnutí o řešení krize zní:

„Nástroj řešení krize použitý na Banco Popular spočívá v převodu činnosti podle článku 24 nařízení č. 806/2014 převodem akcií na nabyvatele. Odpis a konverze kapitálových nástrojů se uskuteční bezprostředně před použitím nástroje převodu činnosti.“

11 Článek 6 rozhodnutí o řešení krize, týkající se odpisu kapitálových nástrojů a nástroje převodu činnosti, obsahuje odstavec 1, podle kterého SRB v podstatě rozhodl:

a) odepsat nominální hodnotu základního kapitálu Banco Popular ve výši 2 098 429 046 eur, což povede ke zrušení 100 % akcií Banco Popular;

b) konvertovat celou jistinu nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 vydaných Banco Popular, které jsou v oběhu ke dni přijetí rozhodnutí o řešení krize, na nově vydané akcie Banco Popular, ‚nové akcie I‘;

c) odepsat nominální hodnotu ‚nových akcií I‘ na nulu, což povede ke zrušení 100 % těchto ‚nových akcií I‘,

d) konvertovat celou jistinu nástrojů kapitálu tier 2 vydaných Banco Popular, které jsou v oběhu ke dni přijetí rozhodnutí o řešení krize, na nově vydané akcie Banco Popular, ‚nové akcie II‘.

12 Podle čl. 6 odst. 3 rozhodnutí o řešení krize byla tato opatření spočívající v odpisu a konverzi založena na druhé zprávě o ocenění, podepřené výsledky transparentního a otevřeného prodeje realizovaného FROB.

13 SRB rovněž v čl. 6 odst. 5 rozhodnutí o řešení krize nařídil, aby „nové akcie II“ byly převedeny na Banco Santander, SA, osvobozené od všech práv nebo výsad třetí osoby, protihodnotou za zaplacení kupní ceny 1 euro, přičemž uvedl, že nabyvatel již s převodem souhlasil.

14 Dne 18. září 2017 podala navrhovatelka k Tribunálu žalobu, zapsanou do rejstříku pod číslem T-628/17, znějící na zrušení rozhodnutí o řešení krize a rozhodnutí 2017/1246.

15 Dne 4. května 2018 předložila navrhovatelka SRB žádost o přístup k dokumentům na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43, Zvl. vyd. 01/03, s. 331), pokud jde o druhou zprávu o konečném ocenění (dále jen „konečné následné ocenění“) podle čl. 20 odst. 11 nařízení č. 806/2014 a konečnou zprávu nezávislého znalce o ocenění podle čl. 20 odst. 16 a 17 posledně zmíněného nařízení, jejichž cílem bylo určit, zda by se akcionářům a věřitelům dotčeným programem řešení krize Banco Popular dostalo lepšího zacházení, pokud by daná instituce vstoupila do běžného úpadkového řízení (dále jen „třetí zpráva o ocenění“).

16 SRB obdržel třetí zprávu o ocenění dne 14. června 2018.

17 Dne 19. června 2018 odpověděl SRB na žádost zmíněnou v bodě 15 tohoto rozsudku tak, že uvedl, že obdržel třetí zprávu o ocenění a že před jejím zveřejněním bude připravena její nedůvěrná verze a že nemá k dispozici konečné následné ocenění.

18 Dne 30. července 2018 v rámci řízení ve věci T-628/17 SRB v odpověď na organizační procesní opatření uvedl, že nepřipraví následnou verzi první zprávy o ocenění a že druhá zpráva o ocenění nebude následována konečným následným oceněním, přičemž upřesnil, z jakých důvodů.

19 SRB v tomto ohledu uvedl, že „vzhledem ke zvláštnostem projednávané věci dospěl k závěru, že by [konečné] následné ocenění nemělo žádný praktický účel v rámci čl. 20 odst. 11 nařízení č. 806/2014, ani by nevedlo k rozhodnutí o náhradě podle čl. 20 odst. 12 nařízení č. 806/2014“. Podotkl, že konečné následné ocenění nelze požadovat, pokud není s to dosáhnout svých cílů, a vysvětlil důvody, proč tomu tak je v projednávané věci. Tribunál oznámil tuto odpověď navrhovatelce dne 2. srpna 2018.

20 Téhož dne zaslal SRB nezávislému znalci dopis následujícího znění:

„Po pečlivém posouzení právního rámce má SRB s ohledem na okolnosti řešení krize Banco Popular za to, že není nutné připravit konečné následné ocenění podle čl. 20 odst. 11 nařízení č. 806/2014, a to zejména proto, že provedení takového ocenění nemůže mít vliv na převod Banco Popular na Banco Santander, který určil tržní cenu Banco Popular jakožto subjektu na základě otevřeného, spravedlivého a transparentního postupu.“

21 Následujícího dne navrhovatelka na základě článku 265 SFEU vyzvala SRB, aby zajistil, že konečné následné ocenění Banco Popular podle čl. 20 odst. 11 nařízení č. 806/2014 provede nezávislá osoba.

22 Dne 7. srpna 2018 zveřejnil SRB sdělení v souvislosti s jeho „[o]známením […] ze dne 2. srpna 2018 týkajícím se předběžného rozhodnutí o tom, zda je třeba poskytnout odškodnění akcionářům a věřitelům, kterých se dotýkala opatření k řešení krize přijatá ve vztahu k Banco Popular […], a o zahájení procesu zajištění práva být vyslyšen (SRB/EES/2018/132)“ (Úř. věst. 2018, C 277I, s. 1), přičemž k tomuto oznámení byla přiložena třetí zpráva o ocenění. Uváděl v něm následující:

„Z [třetí] zprávy o ocenění […] vyplývá, že neexistuje rozdíl mezi zacházením, kterého se skutečně dostalo dotčeným akcionářům a věřitelům, a zacházením, kterého by se jim dostalo, pokud by instituce k datu řešení krize vstoupila do běžného úpadkového řízení. S ohledem na výše uvedené SRB ve svém oznámení předběžně rozhodl, že není povinen vyplácet dotčeným akcionářům a věřitelům odškodnění […]

Aby mohl SRB přijmout konečné rozhodnutí o tom, zda je, či není nutné poskytnout odškodnění, vyzývá v tomto oznámení dotčené akcionáře a věřitele, aby vyjádřili zájem o uplatnění svého práva být vyslyšen s ohledem na výše uvedené předběžné rozhodnutí SRB na základě konzultačního postupu […]“

23 Dne 10. září 2018 zaslala navrhovatelka SRB žádost o přístup k dokumentům na základě nařízení č. 1049/2001, která se týkala veškeré korespondence mezi SRB a Komisí ohledně konečného následného ocenění, zejména té, která informovala Komisi o rozhodnutí neprovést toto ocenění, a případně té, která žádala o její souhlas, jakož i odpovědí Komise s případným upřesněním, zda takový souhlas byl udělen.

24 Dopisem ze dne 14. září 2018 (dále jen „sporný dopis“) odpověděl SRB na výzvu navrhovatelky zmíněnou v bodě 21 tohoto rozsudku a uvedl, že ji chce informovat, že s ohledem na zvláštnosti daného případu, a sice použití nástroje převodu činnosti k uskutečnění převodu akcií, má za to,

že by následné ocenění nemělo žádný praktický účel v rámci čl. 20 odst. 11 nařízení č. 806/2014, ani by nevedlo k přijetí rozhodnutí o náhradě podle čl. 20 odst. 12 tohoto nařízení, a že tedy nebude provedeno konečné následné ocenění. SRB připomněl, že tento názor vyjádřil již v rámci řízení ve věci T-628/17, a že o něm tedy byla navrhovatelka již informována.

25 Dne 28. září 2018 se Banco Santander stala v důsledku fúze sloučením univerzální právní nástupkyní Banco Popular. V tomto rámci schválil FROB převod nových akcií Banco Popular vyplývajících z konverze nástrojů kapitálu tier 2 na Banco Santander.

26 Dne 4. října 2018 odpověděl SRB na žádost zmíněnou v bodě 23 tohoto rozsudku, jakož i na žádost o přístup k dokumentům ze dne 16. srpna 2018 týkající se interních nebo přípravných dokumentů SRB týkajících se konečného následného ocenění a korespondence mezi SRB a nezávislým znalcem ohledně tohoto ocenění. SRB na jedné straně odepřel přístup k interním dokumentům, korespondenci mezi ním a Komisí a odpovědím Komise ohledně konečného následného ocenění na základě čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 1049/2001. Na druhé straně předal navrhovatelce dopis, který zaslal uvedenému znalci dne 2. srpna 2018.

Řízení před Tribunálem a napadené usnesení

27 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 5. října 2018 podala navrhovatelka žalobu znějící na zrušení sporného dopisu.

28 Napadeným usnesením Tribunál žalobu jako nepřípustnou odmítl, a to z důvodu, že sporný dopis není napadnutelným aktem ve smyslu článku 263 SFEU.

29 Za tímto účelem měl Tribunál na úvod za to, že k určení, zda sporný dopis představuje takový akt, jelikož – jak tvrdí navrhovatelka – obsahuje rozhodnutí SRB neprovést konečné následné ocenění Banco Popular, je třeba posoudit, zda samo toto rozhodnutí má závazné právní účinky, jimiž může být dotčeno právní postavení navrhovatelky.

30 Poté, co Tribunál vylíčil obsah čl. 20 odst. 11 a 12 nařízení č. 806/2014, uvedl, že konečné následné ocenění má dva cíle.

31 Pokud jde o první cíl, uvedený v čl. 20 odst. 11 písm. a) nařízení č. 806/2014 a směřující k tomu, aby veškeré ztráty spojené s aktivy subjektu uvedeného v článku 2 byly plně uznány v účetních knihách daného subjektu, Tribunál uvedl, že na základě rozhodnutí o řešení krize byly všechny akcie Banco Popular v důsledku výkonu pravomoci k odpisu a konverzi kapitálových nástrojů Banco Popular převedeny na Banco Santander za použití nástroje převodu činnosti. Z toho vyvodil, že bylo na Banco Santander, aby se ujistila, že při konsolidaci aktiv a závazků Banco Popular budou v účetnictví zohledněny veškeré případně utrpěné ztráty.

32 Pokud jde o druhý cíl, uvedený v čl. 20 odst. 11 písm. b) nařízení č. 806/2014, který spočívá v poskytnutí informací k rozhodnutí o zvýšení hodnoty pohledávek věřitelů nebo o zvýšení hodnoty hrazeného protiplnění, Tribunál zdůraznil, že toto ustanovení musí být vykládáno ve světle čl. 20 odst. 12 tohoto nařízení, který stanoví, že je-li po konečném následném ocenění odhad plynoucí z tohoto ocenění vyšší než odhad plynoucí z prozatímního ocenění, může SRB od vnitrostátního orgánu příslušného k řešení krize požadovat, aby buď zvýšil hodnotu pohledávek

věřitelů nebo vlastníků příslušných kapitálových nástrojů, které byly odepsány v rámci nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nebo uložil překlenovací instituci nebo společnosti pro správu aktiv, aby uhradily další protiplnění instituci v režimu řešení krize.

33 Vzhledem k tomu, že posledně zmíněné ustanovení výslovně uvádí případy, kdy náhrada prostřednictvím zvýšení hodnoty pohledávek nebo vyplacení dodatečného protiplnění může být poskytnuta na základě konečného následného ocenění, a sice pouze v případě, že nástrojem k řešení krize použitým na subjekt je buď nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů stanovený v článku 27 nařízení č. 806/2014 nebo nástroj překlenovací instituce zmíněný v článku 25 tohoto nařízení nebo nástroj oddělení aktiv uvedený v článku 26 uvedeného nařízení, Tribunál uvedl, že tyto nástroje k řešení krize nebyly v projednávané věci použity, neboť nástrojem k řešení krize přijatým ve vztahu k Banco Popular byl nástroj převodu činnosti stanovený v článku 24 nařízení č. 806/2014, a že použití tohoto nástroje vedlo k prodeji celé Banco Popular společnosti Banco Santander.

34 Tribunál tedy určil, že nástroj převodu činnosti použitý na Banco Popular nepatří mezi případy uvedené v čl. 20 odst. 12 nařízení č. 806/2014, v nichž může být náhrada vyplacena na základě konečného následného ocenění, a dále že toto ustanovení neumožňuje odškodnění bývalých akcionářů a věřitelů subjektu, jehož kapitálové nástroje byly zcela konvertovány, odepsány a převedeny na třetí osobu.

35 Tribunál následně odmítl argument navrhovatelky, že by se konečné následné ocenění bezprostředně dotklo právního postavení bývalých akcionářů Banco Popular, a kdyby odhad tržní hodnoty posledně uvedené společnosti byl vyšší než odhad vyplývající z druhé zprávy o ocenění, měli by uvedení akcionáři nárok na náhradu podle článku 20 nařízení č. 806/2014.

36 Tribunál měl za to, že tímto argumentem navrhovatelka v podstatě tvrdí, že kdyby bylo provedeno konečné následné ocenění Banco Popular, mohla by se domáhat zvýšení hodnoty svých pohledávek nebo zvýšení hodnoty protiplnění hrazeného společností Banco Santander, a uvedl, že takovýto argument nemůže obstát, neboť v rámci řešení krize Banco Popular byly nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 konvertovány na akcie, zcela odepsány nebo zrušeny a nástroje kapitálu tier 2 byly konvertovány, odepsány a zcela převedeny na Banco Santander. Vyvodil z toho závěr, že bývalí akcionáři Banco Popular ztratili z důvodu přijetí rozhodnutí o řešení krize postavení akcionářů.

37 Vzhledem k tomu, že navrhovatelka tvrdila ve své žalobě, že jí sporný dopis bránil v přístupu ke konečnému následnému ocenění banky, „jejímž je akcionářem“, nebo ve své replice, že si přeje získat takové ocenění za účelem uplatnění svých práv „jakožto akcionář Banco Popular“, jí tedy Tribunál odpověděl, že v důsledku výkonu pravomoci k odpisu a konverzi kapitálových nástrojů Banco Popular, a následně převodu všech akcií vyplývajících z tohoto výkonu pravomoci na Banco Santander, již nebyla vlastníkem kapitálových nástrojů, jež by mohly být předmětem náhrady na základě čl. 20 odst. 12 nařízení č. 806/2014.

38 Za účelem odmítnutí argumentace navrhovatelky Tribunál upřesnil, že je třeba odlišit třetí zprávu o ocenění podle čl. 20 odst. 16 nařízení č. 806/2014 od konečného následného ocenění uvedeného v čl. 20 odst. 11 tohoto nařízení, neboť cílem třetí zprávy o ocenění je vyhodnotit, zda by se akcionářům a věřitelům dostalo lepšího zacházení, pokud by instituce v režimu řešení krize vstoupila do běžného úpadkového řízení, a případně jim přiznat odškodnění. Tribunál měl za to, že by navrhovatelka sice měla potenciálně nárok na náhradu na základě třetí zprávy o ocenění, avšak nemohla se jí domáhat na základě konečného následného ocenění.

39 Tribunál tedy rozhodl, že by právní postavení navrhovatelky nebylo dotčeno konečným následným oceněním Banco Popular, a rozhodnutí SRB neprovést toto ocenění tudíž nemá závazné právní účinky, jimiž by mohlo být toto postavení dotčeno. V důsledku toho nemůže být podle Tribunálu sporný dopis napadnutelným aktem ve smyslu článku 263 SFEU, jelikož navrhovatelka tvrdí, že uvedený dopis má takové účinky z důvodu, že obsahuje toto rozhodnutí.

40 Tribunál konečně odmítl argument navrhovatelky, že pouze možnost podat žalobu proti spornému dopisu jí zaručuje právo na účinnou soudní ochranu zaručené v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), neboť podle judikatury platí, že i když podmínka týkající se závazných právních účinků, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce tím, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení, musí být vykládána ve světle zásady účinné soudní ochrany, nemůže takový výklad vést k vyloučení této podmínky, aniž by byly překročeny pravomoci unijních soudů, které jim přiznává Smlouva.

Návrhová žádání účastníků řízení

41 Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadené usnesení v rozsahu, v němž Tribunál rozhodl, že její žaloba je nepřípustná,

– vrátil věc Tribunálu „k rozhodnutí o návrhových žádáních [navrhovatelky] v řízení v prvním stupni, přičemž bude vázán právním názorem obsaženým v rozhodnutí Soudního dvora“, a

– rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

42 SRB navrhuje, aby Soudní dvůr:

– kasační opravný prostředek odmítl jako nepřípustný a každopádně je jej zamítl jako neopodstatněný,

– podpůrně vrátil věc Tribunálu,

– podpůrněji, v případě, že by byla dána pravomoc rozhodnout o žalobě, zamítl žalobu v prvním stupni a

– uložil navrhovatelce náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před Tribunálem a podpůrně rozhodl, že o nákladech řízení o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.

K návrhu na znovuotevření ústní části řízení

43 Podáním došlým soudní kanceláři Soudního dvora dne 18. října 2021 požádala navrhovatelka, aby bylo nařízeno znovuotevření ústní části řízení, přičemž na podporu tohoto návrhu uvedla, že rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 14. září 2021, Pintar a další v. Slovinsko, přináší nové poznatky, které účastníci řízení neprojednávali, pokud jde o právo na účinný procesní prostředek v oblasti řešení krize bank a právo na přístup k informacím o řešení krize, které úzce souvisejí s články Listiny uplatněnými v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku.

44 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 83 jednacího řádu může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídit znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora (rozsudek ze dne 26. října 2016, Orange v. Komise, C-211/15 P, EU:C:2016:798, bod 10 a citovaná judikatura).

45 Tak tomu v projednávané věci není. Soudní dvůr má totiž po vyslechnutí generální advokátky za to, že má k dispozici všechny informace nezbytné k rozhodnutí a že uvedený rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 14. září 2021, Pintar a další v. Slovinsko, nepředstavuje novou skutečnost, která by mohla mít rozhodující vliv na jeho rozhodnutí v projednávané věci.

46 S ohledem na předcházející úvahy má Soudní dvůr za to, že není důvodné nařídit znovuotevření ústní části řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

47 Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka čtyři důvody. V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál porušil článek 47 Listiny a článek 20 nařízení č. 806/2014, když rozhodl, že její žaloba je nepřípustná, neboť sporný dopis má závazné právní účinky, jelikož konečné následné ocenění má samo o sobě závazné právní účinky, jimiž může být dotčeno její právní postavení. V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že výklad tohoto článku 20 podaný Tribunálem je neslučitelný s právem na vlastnictví, a je tak v rozporu s článkem 17 Listiny. V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál porušil čl. 20 odst. 11 písm. b) tohoto nařízení tím, že uvedl, že by po konečném následném ocenění neměla potenciálně nárok na náhradu, a že sporný dopis tudíž nemá závazné účinky. V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál porušil čl. 20 odst. 11 a 14 uvedeného nařízení, jakož i článek 41 Listiny tím, že odmítl přiznat spornému dopisu závazné účinky vůči ní, neboť jí uvedený dopis bránil v přístupu k aktuálním a kompletním informacím o účetní situaci subjektu, v němž držela 3,45 % akcií.

K přípustnosti kasačního opravného prostředku

48 Podle SRB je kasační opravný prostředek nepřípustný s ohledem na čl. 169 odst. 2 jednacího řádu, neboť přesně neoznačuje napadené body odůvodnění rozhodnutí Tribunálu, jehož zrušení je navrhováno, a neuvádí přesně právní argumenty na podporu tohoto návrhu. Je rovněž v rozporu s čl. 170 odst. 1 tohoto jednacího řádu, neboť se zakládá na nových právních důvodech.

49 Tato argumentace nemůže obstát.

50 V první řadě je třeba připomenout, že z článku 256 SFEU a z čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i z čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět napadené části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen. V článku 169 odst. 2 uvedeného jednacího řádu je zejména požadováno, aby uplatňované právní důvody a argumenty přesně označovaly napadané body odůvodnění rozhodnutí Tribunálu (rozsudek ze dne 20. září 2016, Mallis a další v. Komise a ECB, C-105/15 P až C-109/15 P, EU:C:2016:702, body 33 a 34, a citovaná judikatura).

51 V projednávané věci je třeba zaprvé konstatovat, že v souladu s čl. 169 odst. 2 jednacího řádu jsou v kasačním opravném prostředku označeny zpochybňované body odůvodnění napadeného usnesení buď výslovně, nebo citací nebo převzetím částí, které jsou v něm uvedeny, a umožňují je tak označit. Zadruhé, jak vyplývá zejména z bodu 47 tohoto rozsudku, navrhovatelka předložila právní důvody a argumenty, které Soudnímu dvoru umožňují vykonat přezkum legality (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2016, Mallis a další v. Komise a ECB, C-105/15 P až C-109/15 P, EU:C:2016:702, bod 38). Zatřetí ve stručném popisu důvodů a návrhových žádání kasačního opravného prostředku navrhovatelka výslovně žádá, jak jí to dovoluje čl. 170 odst. 1 jeho jednacího řádu, aby Soudní dvůr vyhověl návrhovým žádáním, která předložila v řízení v prvním stupni (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. listopadu 2019, ECB v. Trasta Komercbanka a další, C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P, EU:C:2019:923, bod 86).

52 Na rozdíl od toho, co tvrdí SRB, tedy kasační opravný prostředek splňuje požadavky stanovené v čl. 169 odst. 2 jednacího řádu.

53 V druhé řadě z článku 58 statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že důvody kasačního opravného prostředku musí být založeny na argumentech vycházejících z řízení před Tribunálem. Navíc podle čl. 170 odst. 1 jednacího řádu nesmí kasační opravný prostředek měnit předmět sporu před Tribunálem. V řízení o kasačním opravném prostředku je tedy pravomoc Soudního dvora omezena na posouzení zvoleného právního řešení důvodů a argumentů projednávaných před soudem prvního stupně (usnesení ze dne 21. července 2020, Abaco Energy a další v. Komise, C-436/19 P, nezveřejněné, EU:C:2020:606, bod 37 a citovaná judikatura).

54 Na rozdíl od toho, co tvrdí SRB, navrhovatelka svými čtyřmi důvody kasačního opravného prostředku zpochybňuje výklad nebo použití unijního práva Tribunálem v tom smyslu, že má za to, že konečné následné ocenění bylo povinné a že odmítnutí SRB takové ocenění provést mělo právní účinky, které měnily její právní postavení jakožto akcionáře Banco Popular. Uvedené důvody tedy nejsou novými důvody (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. července 2016, Tomana a další v. Rada a Komise, C-330/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:601, bod 35).

55 Kasační opravný prostředek je tedy přípustný.

K důvodům kasačního opravného prostředku

56 Důvody kasačního opravného prostředku je třeba zkoumat v pořadí, v jakém byly předloženy navrhovatelkou, a začít tak prvním důvodem kasačního opravného prostředku.

Argumentace účastníků řízení

57 Na podporu prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka zaprvé uvádí, že jak vyplývá z čl. 20 odst. 15 nařízení č. 806/2014, je konečné následné ocenění nedílnou součástí rozhodnutí o řešení krize. Z tohoto důvodu má právní účinky a dotýká se postavení navrhovatelky, neboť toto rozhodnutí zcela odepsalo akcie Banco Popular, jejichž vlastníkem byla navrhovatelka. Navíc z čl. 20 odst. 5 tohoto nařízení vyplývá, že jakékoli ocenění, včetně konečného následného ocenění, poskytuje informace umožňující nejprve zjistit, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize, dále ověřit, zda jsou splněny podmínky týkající se odepsání nebo konverze kapitálových nástrojů, a konečně rozhodnout o vhodných opatřeních k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu k dotčenému subjektu. Navrhovatelka má tedy za to, že vedle

jiných cílů slouží konečné následné ocenění jako základ pro uvedené rozhodnutí a totéž rozhodnutí musí být vykládáno a uplatňováno ve světle jeho odůvodnění, což navrhovatelka tvrdila před Tribunálem.

58 Zadruhé vzhledem k důsledkům, které vyplývají ze zrušujícího rozsudku, pokud by Tribunál sporný dopis zrušil, měl by SRB povinnost zajistit, aby bylo v souladu s článkem 20 nařízení č. 806/2014 provedeno konečné následné ocenění, což potvrzuje, že uvedený dopis má závazné právní účinky.

59 Zatřetí konečné následné ocenění nelze oddělit od rozhodnutí o řešení krize, neboť z ustálené judikatury vyplývá, že částečné zrušení je možné pouze tehdy, když jsou části, jejichž zrušení je požadováno, oddělitelné od zbytku aktu, a proto, že z čl. 20 odst. 15 nařízení č. 806/2014 vyplývá, že samotné toto ocenění nepodléhá samostatnému soudnímu přezkumu.

60 Začtvrté čl. 20 odst. 15 nařízení č. 806/2014 však nezmiňuje případ, kdy se konečné následné ocenění neprovede, a opravný prostředek, který je třeba použít, pokud jde o rozhodnutí nezajistit provedení takového ocenění, není snadno určitelný. Skutečnost, že takové ocenění nebylo provedeno, tak nemůže být uplatněna v rámci žaloby znějící na zrušení rozhodnutí o řešení krize, neboť přijetí, či nepřijetí konečného následného ocenění je událostí, k níž by nutně došlo po přijetí rozhodnutí o řešení krize a případně po podání žaloby na neplatnost.

61 V projednávané věci navrhovatelka tvrdí, že rozhodnutí o řešení krize přijaté dne 7. června 2017 bylo napadeno před Tribunálem v září 2017, ale SRB informoval Tribunál a nezávislého znalce, že konečné následné ocenění nebude provedeno, až v srpnu 2018. Podle ustálené judikatury se přitom v rámci žaloby na neplatnost nelze dovolávat událostí, k nimž došlo po přijetí napadeného aktu, jelikož legalita uvedeného aktu musí být posuzována ve světle dostupných informací při přijetí tohoto aktu.

62 Neexistence konečného následného ocenění tedy v zásadě nemůže být zpochybněna v rámci žaloby na neplatnost podané proti rozhodnutí o řešení krize. Při neexistenci konečného následného ocenění tedy jediné řešení slučitelné s právem na účinný procesní prostředek zakotveným v článku 47 Listiny spočívá v podání žaloby proti napadenému aktu, v projednávané věci spornému dopisu.

63 SRB zpochybňuje jak přípustnost prvního důvodu kasačního opravného prostředku na základě týchž argumentů, které již byly vzneseny na podporu nepřípustnosti kasačního opravného prostředku jako celku, tak jeho opodstatněnost.

Závěry Soudního dvora

64 Je třeba rovnou odmítnout argumenty SRB týkající se nepřípustnosti prvního důvodu kasačního opravného prostředku, a to z důvodů uvedených v bodech 50 až 54 tohoto rozsudku ohledně kasačního opravného prostředku jako celku, a sice že tento důvod a argumenty předložené na jeho podporu umožňují označit zpochybňované body odůvodnění napadeného usnesení a ustanovení článku 20 nařízení č. 806/2014, která Tribunál údajně porušil.

65 Pokud jde o věc samou, je třeba konstatovat, že první důvod kasačního opravného prostředku obsahuje v podstatě dvě části. Nejprve je tedy třeba přezkoumat první část, která se týká údajného porušení článku 20 tohoto nařízení, a poté se případně zabývat druhou částí, která se týká údajného porušení článku 47 Listiny.

66 Nejprve je nutno připomenout, že v projednávané věci SRB v reakci na rapidní zhoršení finanční situace Banco Popular, a zejména nedostatek její likvidity, rozhodl, že vhodným nástrojem k řešení krize není rekapitalizace z vnitřních zdrojů, která se mu jevila jako nedostatečná, nýbrž převod činnosti, jak je stanoven v článku 24 nařízení č. 806/2014. Při použití tohoto nástroje k řešení krize využil SRB zároveň svou pravomoc k odpisu a konverzi kapitálových nástrojů podle článku 21 nařízení č. 806/2014.

67 Jak je uvedeno v bodech 7 a 8 tohoto rozsudku, cílem první zprávy o ocenění vypracované SRB bylo poskytnout informace umožňující zjistit, zda byly splněny podmínky zahájení řešení krize, zatímco druhá zpráva o ocenění vypracovaná nezávislým znalcem ustanoveným SRB měla odhadnout hodnotu aktiv a závazků Banco Popular, provést odhad zacházení, jehož by se dostalo akcionářům a věřitelům, pokud by Banco Popular vstoupila do běžného úpadkového řízení, a identifikovat informace umožňující přijmout rozhodnutí týkající se akcií a nástrojů účasti, které mají být převedeny, a umožňující SRB určit, co představuje obchodní podmínky pro účely nástroje převodu činnosti. Třetí zpráva o ocenění, kterou též vypracoval nezávislý znalec, měla za cíl zjistit, zda by se akcionářům a věřitelům dotčeným nástrojem k řešení krize Banco Popular dostalo lepšího zacházení, pokud by dotčená instituce vstoupila do běžného úpadkového řízení.

68 SRB měl za to, že nebylo třeba, aby byla připravena následná verze první zprávy o ocenění, ani aby druhá zpráva o ocenění byla následována konečným následným oceněním. Po výzvě navrhovatelky zopakoval SRB tuto analýzu ve sporném dopise.

69 Vzhledem k tomu, že navrhovatelka nejprve tvrdí, že Tribunál a SRB porušily článek 20 nařízení č. 806/2014, je třeba provést výklad znění tohoto ustanovení ve světle bodu 64 odůvodnění uvedeného nařízení.

70 Z uvedeného bodu 64 odůvodnění vyplývá, že je třeba rozlišovat mezi oceněním aktiv a závazků subjektů v selhání, které provádí SRB v naléhavých případech, jež má prozatímní povahu, a oceněním aktiv a závazků provedeným nezávisle, jímž tato prozatímní povaha v zásadě zaniká.

71 Pokud jde o druhy ocenění, čl. 20 odst. 11 a 16 nařízení č. 806/2014 stanoví výslovně dva druhy, a to zaprvé ocenění „prováděné podle odstavců 1 až 15“ a zadruhé ocenění „podle odstavců 16, 17 a 18“. Podle čl. 20 odst. 11 a 16 jsou tato ocenění odlišná a musí odlišná zůstat, provádí je nezávislá osoba, avšak mohou být provedena buď odděleně, nebo současně touž nezávislou osobou.

72 Z toho vyplývá, že v projednávané věci jak první a druhá zpráva o ocenění, tak případné konečné následné ocenění patří k prvnímu druhu ocenění, neboť spadají pod odstavce 1 až 15 článku 20 nařízení č. 806/2014, zatímco třetí zpráva o ocenění, která spadá pod odstavce 16, 17 a 18 uvedeného článku, patří k druhému druhu ocenění.

73 Je pravda, že existence jiného konečného ocenění, než je konečné následné ocenění, jež vyplývá z doplnění v čl. 20 odst. 11 *in limine* nařízení č. 806/2014 výrazu „následné“ k výrazu „konečné ocenění“, v protikladu ke konečnému ocenění, které bylo provedeno „předem“, může mít vliv na možnost SRB odmítnout provést konečné následné ocenění, neboť konečné ocenění by již sloužilo jako základ k rozhodnutí použít nástroj k řešení krize nebo vykonat pravomoc k řešení krize nebo k rozhodnutí o výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů, a může tedy být zpochybněno prostřednictvím těchto rozhodnutí v souladu s čl. 20 odst. 15 nařízení č. 806/2014.

74 Tento výklad je též podpořen článkem 20 odst. 2 tohoto nařízení, podle kterého se „považuje […] ocenění za konečné“, pokud s výhradou odstavce 15 tohoto článku 20, a sice možnosti nepřímo zpochybnit ocenění prostřednictvím rozhodnutí zmíněných v bodě 73 tohoto rozsudku, „jsou splněny veškeré požadavky stanovené v odstavcích 1 a 4 až 9“. Mezi těmito požadavky je v čl. 20 odst. 1 uvedeného nařízení uveden požadavek, aby bylo ocenění provedeno nezávislou osobou, a to i na SRB a vnitrostátním orgánu příslušném k řešení krize a na dotčeném subjektu.

75 Mimochodem, je třeba podotknout, že důsledkem výše uvedeného je nejen to, že první zpráva o ocenění vypracovaná SRB měla skutečně prozatímní povahu, ale i to, že i kdyby SRB vyhotovil následnou verzi této první zprávy, jak požadovala navrhovatelka, taková verze by nepředstavovala konečné ocenění, jelikož by nebyla vypracována nezávislou osobou. Jak uvedla generální advokátka v bodě 70 svého stanoviska, vzhledem k tomu, že v projednávané věci vyhotovil první zprávu o ocenění SRB, není pochyb o její prozatímní povaze. V projednávané věci tedy pouze druhá zpráva o ocenění, která splňuje tuto podmínku, může být považována za „konečné ocenění“ ve smyslu článku 20 nařízení č. 806/2014.

76 Aniž je nezbytné rozhodnout o posledně zmíněné otázce nebo o vývoji postoje SRB v tomto ohledu, je však nutno zdůraznit, že Tribunál právem rozhodl, že by následné ocenění každopádně nemělo za okolností projednávané věci žádný dopad na právní postavení navrhovatelky, takže odmítnutí provést konečné následné ocenění, které jí bylo oznámeno, nelze považovat za akt nepříznivě zasahující do jejího právního postavení, a tudíž není napadnutelným aktem ve smyslu článku 263 SFEU.

77 Je totiž třeba podotknout, že odpověď, kterou SRB podal Tribunálu ohledně důvodů, proč neměl v úmyslu nechat v projednávané věci provést konečné následné ocenění, je založena na účelech takového ocenění.

78 I když je pravda, jak tvrdí navrhovatelka, že ze znění čl. 20 odst. 11 *in limine* nařízení č. 806/2014 patrně vyplývá, že je nezbytné provést konečné následné ocenění, pokud má SRB k dispozici pouze prozatímní ocenění, zejména z důvodu použití způsobu oznamovacího času budoucího ve výrazu „se provede“, který má obvykle imperativní povahu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. března 2020, X (Evropský zatýkací rozkaz – Oboustranná trestnost), C-717/18, EU:C:2020:142, bod 20] a uvedení slov „jakmile je to uskutečnitelné“, nic to nemění na tom, že Tribunál mohl důvodně zdůraznit neexistenci dopadu nevyhotovení takovéto zprávy na právní postavení navrhovatelky, zejména s ohledem na oba cíle konečného následného ocenění, jak jsou uvedeny v čl. 20 odst. 11 nařízení č. 806/2014.

79 V tomto ohledu *ratio legis* čl. 20 odst. 11 nařízení č. 806/2014, vyjádřený ve druhém pododstavci tohoto ustanovení, vyplývá z jeho dvou specifických cílů, a sice „zajistit, aby veškeré ztráty spojené s aktivy subjektu uvedeného v článku 2 byly plně uznány v účetních knihách daného subjektu“ a „poskytnout informace k rozhodnutí o zvýšení hodnoty pohledávek věřitelů nebo o zvýšení hodnoty hrazeného protiplnění v souladu s odstavcem 12 [uvedeného] článku [20]“. I když znění tohoto druhého cíle obsahuje dosti široký popis podmínek, které mají vést k provedení konečného následného ocenění, je nutno konstatovat, že toto znění výslovně odkazuje – jak správně uvedl Tribunál v napadeném usnesení – na čl. 20 odst. 12 uvedeného nařízení, z něhož vyplývá, že se použije pouze na zvláštní situace, a sice na situace, kdy SRB použil nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nástroj překlenovací instituce nebo společnost pro správu aktiv.

80 S ohledem na zvláštnosti projednávané věci by vypracování druhé zprávy o konečném následném ocenění – i za předpokladu, že by bylo povinné – každopádně nenaplňovalo žádný z těchto dvou cílů. Navrhovatelka tedy nepodala důkaz, který by mohl prokázat, že se cíl uvedený v čl. 20 odst. 11 druhém pododstavci písm. a) nařízení č. 806/2014 uplatní v projednávané věci. Neuplatní se ani cíl uvedený v písm. b) tohoto ustanovení, neboť jak Tribunál správně zdůraznil v bodech 46 a 47 napadeného usnesení, je nástrojem k řešení krize přijatým ve vztahu k Banco Popular nástroj převodu činnosti stanovený v článku 24 nařízení č. 806/2014.

81 Použití tohoto nástroje převodu činnosti přitom nepatří mezi případy uvedené v čl. 20 odst. 12 tohoto nařízení, kdy může být v důsledku konečného následného ocenění vyplacena náhrada.

82 Konečně v takovém případě, o jaký jde v projednávané věci, kdy po druhé zprávě o ocenění následuje použití nástroje převodu činnosti, je výsledek zmíněný v této zprávě každopádně buď potvrzen, nebo vyvrácen kupní cenou získanou na základě nabídkového řízení uskutečněného v souladu se zákonem. Spravedlivá cena tedy jednoduše odpovídá skutečné tržní ceně, jak byla zjištěna. Nástrojem převodu činnosti se tak *de facto* uzavírá veškerá diskuze o potenciální hospodářské hodnotě aktiv převáděného podniku. Proto přinejmenším za okolností projednávané věci by konečné následné ocenění mohlo pouze konstatovat tuto tržní hodnotu, takže by se jeho účinek vůči navrhovatelce ukázal jako nulový.

83 Navrhovatelka k tomuto namítá, že účelem konečného následného ocenění jsou nejen oba předmětné cíle, ale jelikož je nedílnou součástí rozhodnutí, které následně přijme SRB, poskytuje stejně jako jakékoli ocenění informace umožňující nejprve zjistit, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize, dále ověřit, zda jsou splněny podmínky týkající se odpisu nebo konverze kapitálových nástrojů, jakož i konečně rozhodnout o vhodných opatřeních k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu k dotčenému subjektu.

84 Nicméně žádný z těchto argumentů, posuzovaných z hlediska přípustnosti žaloby znějící na zrušení sporného dopisu, nemůže vyvrátit zjištění uvedené v bodě 82 tohoto rozsudku ohledně tržní ceny aktiv Banco Popular, která nemůže být jiná než skutečná cena vyplývající z použití nástroje převodu činnosti.

85 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že první část prvního důvodu uplatněného navrhovatelkou na podporu jejího kasačního opravného prostředku, vycházející z toho, že SRB údajně porušil článek 20 nařízení č. 806/2014, musí být zamítnuta. Vzhledem k tomu, že sporný dopis každopádně není napadnutelným aktem – jak právem rozhodl Tribunál – musí být kasační opravný prostředek zamítnut, aniž je nutné zkoumat druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku ani ostatní důvody tohoto kasačního opravného prostředku.

K nákladům řízení

86 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

87 Vzhledem k tomu, že SRB požadoval náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné rozhodnout, že posledně zmíněná ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené SRB.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Aeris Invest Sàrl se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy